Celldömölk, 1930 április 9., vasárnap. Ára 12 fillér. XIII. évfolyam, 15. szám.

CELLDÖMÖLKI HIRLAP

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, gróf Széchenyi utca 12. Telefon: 55. Csekkszám 17.258.

Felelősszerkesztő: NAGY IMRE

Előfizetési árak: 1 évre 6, ½ évre 3, ¼ évre 1·50 P. Megjelenik minden szombaton.

UJ FELADATOK

IRTA: NAGY IMRE

Húsz hosszú, kínos esztendő után, amikor a magyar feltámadás szorongó gondolata töltött el minden igaz magyart, végre az idei esztendő az, amikor magyar sorsunk örökös lejtős útjáról rálépett a magyar nemzet a felfelé emelkedő utra s a jó Isten megengedte érnünk, hogy ez a magyar feltámadás egyszerre a Kárpátok bérceire emelje fel újra nemzetünket s ezzel új hittel, új bizalommal töltsön meg mindnyájunkat.

LEGNAGYOBB ERÖSSÉGED

Hosszú századok sötét varázsa tört meg egyszerre, mely mindig-mindig csak lefelé vezette nemzetünket! Mennyi magyar kiirtódás, mennyi magyar keserv, mennyi magyar pusztulás jelzi ezeknek a századoknak határkövelt! Levert szabadságharcok, füstölgő, üszkös elpusztított magyar falvak, megölt magyar élet mindenütt-mindenütt, ahova csak a történelem lapjain át visszaszáll lelkünk. Vajjon csoda-e, ha a magyar lélek lassanként már csak a védekezésre rendezkedett be? Vajjon nem a legfontosabb volt-e átmenteni magát a puszta magyar életet egy jobb korszaknak, megmenteni generációkat, hogy legyen, éljen magyar e földön, ki folytatja majd egykor a megkezdett országépítő munkát?! A magyar szellem, a magyar élniakarás még ezekben a nehéz korszakokban is épített, hisz a történelem jegyzi fel, hogy váraink, templomaink úgy épültek, hogy egyik kezünkben kard volt s csak a másik magyar kéz építhetett.

S íme most egyszerre megint magyar lobogó leng a Kárpátok ormán s felfelé visz a magyar sors útja.

Amikor hináltadunk Istenünknek, hogy megadta ezt nekünk, ugyanakkor kemény elhatározással, elszántsággal, hozzá kell fogni, hogy századok mulasztásait pótoljuk s építő munkába fogjunk magyarságunk és jövőnk érdekében.

Ebben az országépítő munkában a legfontosabb feladat, az új magyar nemzeti lélek kiformálása.

Le kell vetnünk a köznyős, a magyar életet sorvasztó nemtörődöm gondolkodást s építő, teremtő magyar lelket kell kiformálnunk, amely nagyratörő, de tudja, hogy eredményt csak a kemény, harcos élettől és munkától várhat.

Ebből a magyar lelket formáló munkából a magyar ujságírásnak és a magyar szónoki képességnek kemény rész jut. Annak az ujságírásnak, amely a magyar fajvédelem utjain jár és annak a szónoki képességnek, amely Isten ezen adományát a magyar fajvédelem szolgálatában él le. Ki kell használnia mindkettőnek ezt a kedvező pillanatot, amikor a magyar lélek évszázadok nyomasztó, sorvasztó hatása alól felszabadult s munkába állnia, hogy felfelé iveljen tovább is a magyar sors utja.

A kicsinyes, mindent apró pénzre felváltó, hétköznapi, haszonleső szellem tünjön el örökre a magyar életből és foglalja el helyét az a magyar lelek, amely mindent magyarságunk szemponjából néz és lát!

Hol, mit használok magyar fajtámnak?

Hol, mit árthatok tettelemmel a magyar jövőnek?

Ezek a kérdések kell, hogy eltöltsék minden gondolatunkat s irányitsák életünket.

A MAGYAR

Mi, legfontosabb feladatunknak ilyen magyar léleknek a kiformálását tartjuk. Ezzel a kemény és harcos magyar lélekkel fogbatunk hozzá az új országépitéshez, a megnagyobbodott magyar haza magyarrá tételéhez, hogy azt olyan kötelékek kapcsolják végleg Szent István Birodalmához, amelyet sem Trianon, sem más sátáni gondolat el nem szakíthat többé.

A magyar honvéd által visszafoglalt területeinkre nem vihetjük többé vissza azt a liberális szellemet, amely egy elveszett világháborúhoz, megcsonkitott hazához, belső összeomláshoz vezette el nemzetünket. Meghirdetve áll visszatért testvéreink előtt a keresztény, nacionalista magyar Magyarország. Nekünk, most a magyar lélek átütő erejével be is kell bizonyitani, hogy tényleg azok vagyunk, akiknek vallottuk magunkat előttük!

Szociális igazsággal, magyar keresztény szellemmel kell megtölteni nemzeti életünket, hogy higyjenek visszatért testvéreink, nemcsak jelszó, de lélek, magyar lélek volt az, ami kitöltötte eddig is kálváriás életünket.

Magyar fajvédő törvényeket kell hoznunk s azokat végre is kell hajtanunk, ha nem akarjuk meghallani — szemléneyvesztés volt amit hirdettünk. Magyar nacionalista, nemzeti gondolkodású, szociális érzékkel biró társadalomban kell élni nemzeti életünket, hogy fajvédő törvényeink érvényesülhessenek.

Vezetni akarunk a Dunavölgyében a történelem jogán! Ez azt jelenti, hogy az élen kell járnunk mindenben, ami népünk felemeléséhez vezet. Hatalmas, szinte ugrásszerű lépésekkel kell utolérnünk azokat a szomszédainkat, amelyek szociális, népi berendezkedésükkel messze elkerültek bennünket s éppen ezen a népi alapon állva olyan lendületet vett nemzeti életük fejlődése, amelyet csak roppant erőfeszítésekkel tudunk utolérni. Mennyi külső és belső támadásra ád okot mai berendezkedésünk, amely a szociális egyenlőtlenségek mély szakadékait tartalmazza. Ahol hosszú évekig alig jut falusi lakásépítésre egy-egy darab föld, mert nincs elosztó s ugyanakkor a zsidóság kezén 509.000 hold s még bérletben 1 millió hold, a zsidó részvénytársaságok kezén 157.000 hold föld van, a magyar középosztály és parasztság lába alatt pedig alig talpalattnyi magyar föld van.

Milyen képet vetit ugyanakkor magyar élniakarásunkra, hogy túrjük, hogy a zsidóság a magyar nemzeti jövedelem és vagyon egyharmadát tartja kezében. Hogy bankjaink, nagykereskedelmünk, nagyiparunk majd 90 szazalékban idegen, főleg zsidó kezekben vannak.

Ezeket az állapotokat, amelyek ma is sorvasztják magyar fajtánkat, sürgősen meg kell szüntetnünk s új szociális tartalommal, a népi politika irányával kell megtölteni nemzeti életünket.

A segitést, a megváltoztatást csak felerészben várhatjuk felülről, a másik, talán a nagyobbik fele, az erős magyar lelkeken felépülő magyar társadalomtól függ.

Tud-e a magyar társadalom olyan feladatokat maga elé tűzni, amelyeknek célja idegen kezekben levő szellemi és anyagi értékeink visszaszerzése?

FAJI ÖNTUDAT!

Tud-e a magyar lélek úgy az idősebb, mint a fiatalabb generáció lelke kemény ellenállást tanusitani minden ellen, ami magyarságának merőben idegen?

És — és tudunk-e egy nagy magyar testvériséget kialakitani, amely nem tesz különbséget magyar és magyar között — csak magyar és idegen között?

Ennek a nagy magyar testvériségnek kemény talpkövein, a szociális igazságok munkaállamán épül fel csak a rég óhajtott s annyiszor visszasirt ezeréves magyar haza, ősi határok — Nagy-Magyarország!

Ezek a feladatok mind-mind megoldásra várnak s megoldani csak kemény, öntudatos magyar lélek tudja ezeket.

—

NAGYPÉNTEK — HUSVÉT

ÍRTA: TAKÁTS KÁROLY

Kétezerévre emlékezünk elsevedenek meg az örök megváltódás évszakaiban, — minden tavasszal — a nagypenteki gyászban és husvéti örömökben.

A nagyhét tört ncte lenyügöző fájdalommal ölt meg az emberi lelkeket és örömmel töltö meg a szíveket, a legtragikusabb halálban. Krisztus kereszthálálában és a legszentebb örömökben az Úr Jézus feltámadásában.

Különösen megrázó történet az Isten-Ember megfeszítése.

* * *

Az örök Atya annyiszor megmutatta arcát a gyarló embernek, hogy a végtelenül szerető gondoskodást bebizonyítsa, de a vakságban élő és mindenben kételkedő emberi-nem, soh sem volt hajlandó feszültség nélkül elfogadni, a láthatatlan kézzel meg nem fogható — isteni kijelentéseket és küldetéseket.

Nem fogadta el a Világ Megváltóját sem, az Isten Fiát.

A választott zsidó-nép és azoknak képviselőik, vezetőik a legsötétebb vakságban éltek, amikor nem ismerték fel a próféták jóslatában a sok-sok csodában is tökéletes emberi életformában küldött Krisztust.

A betlehemi jászolban kezdődött már a szenvedés és a kinhalállal fejeződott be.

A meghajszolt, megcsúfolt, agyonkínzott Isten-Ember vállalta atyai küldetésében az emberi élet minden szenvedését. Magára vette az isteni kegyelmet a méltatlan ember minden bűnét, hogy Atyját kiengesztelje a Világ romlottságáért és bűneiért.

Krisztus isteni lelkét embertelöttl fájdalommal járta át a földi élet megcsúfolódott bűne s ezért fájdalmában vért izzadott. Az emberi gonoszság tetézte ezt a fájdalmat, amikor: Krisztust kegyetlenül megostorozta, tövissel megkoronázta, leköpdöste és durván arcul verte.

Hogy a szenvedés semilyen formában se maradjon el, nehéz keresztet tettek vállaira s a Kálvária hegyén megfeszítették.

Irtózatos lázban, meggyötört testtel függött Jézus a kereszten, amikor mélységes lelki imával kérte Atyját: „Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!" S aztán lehajtotta fejét és kiadta szent lelkét. „Beteljesedett!"

Mélységes csendben, gyászos sötétségben állt a golgothai kereszt ... Rajta, megfeszítve a Világ Megváltója: Isten Fia.

Megcsúfolva, meggyalázva, tóviskoronával a fején: megfeszítetett! Emberi bűnök és gonoszságok ácsolták a gyalázat-fáját, melyet csak az isteni szenvedés és szentelt vér tett drága keresztté.

Lebontatott a templom, de harmadnap alatt felépítetett!

A nagypénteki naplemente megaranyozta a tóviskoronás Krisztus fejét s az Isten vérrel megszentelt golgothai-kereszt.

Harmadnap múlva glóriás fényben ragyogott a keresztfa s felépült az Isten-Ember ismerős temploma. Hozzánk imádás, áldozódás ma Neked. Te Mennyből feltámadott Isten-Fia!

* * *

Ünnep van ma, örömünnep: Husvét! Hozzánnát énekel a Világ, az Ég és Föld Urának. Minden keresztény ember lelkét a megváltás fenségesen boldog gondolata töltö el.

Odaborulunk most a megfeszített kereszt elé s bűneinket szánva-bánva hajtunk fejet a: „Szeretőség", „Jóság" és „Szeretet" előtt. Mennyi megadás, imádás és bűnbánat illeti most az Istenembert. A megváltás halhatatlansága mozdít minden emberi szikrát. Oh, csak élne hát örökké mindenkiben az engesztelés és megbocsátás tiszta érzelme, mely felülkerekedve minden bűnös gondolaton szolgálná a megváltás szent törvényében Isten országát.

Örvendjünk, örüljünk-ma, „Husvét" szent ünnepén, mert az Üdvözítő azért jön közénk újra, meg újra az emlékezés lépcsőjén, hogy erőt adjon a bűnbánatra s hitet az eljövendő örök életre.

Husvét szent ünnepe! áraszd kegyelmedet és tölsd be az emberek szívét, lelkét, hogy mindazok, akik élnek, hinni tudjanak a megváltás szent misztériumában és Krisztus Istenségében.

Köszöntelek szent Husvét!

HAZAÁRULÓ VAGY,
ha vásárlásaiddal nem támogatod keresztény magyar testvéredet!

A kártya

Írta: Nagy Miklós

Komolyan gondolkozó, finoman ítélő emberek között is száz pártfogójára akadtam már. Védelmező szavukkal így beszéltek. Istenem, hát micsoda veszedelmes és kárhoztató van abban, ha a falusi magány nyomasztó, téli csendjében a falu jegyzője, doktora, bérlője meg a tanítója, vagy éppen a papja néha napján összejönnek és a családiakor kérek asztalánál tarokkozásba kezdenek! Lerazzak napi gondjaikat, feledülnek. Azután gyorsan elszalad az idő, már is 11 óra, meggyújtják a vinarlámpát és hazamennek. Mi volna ebben olyan veszedelmes?

Vagy hát nem egészen ártatlan dolog az, amikor a diáktanyán, megkopott kártyalapokkal gondtalan szombatestén diákfiaink gyufa-alapon durákoznak?

No meg aztán vannak jótékonykodó kártyaklubbok is! Az asztalon ott a „hivatalos" persely és mindig jut valami az elhagyott ozvegyeknek, árváknak, vagy a szegény gyermekek téli cipőjére.

Maskor egymást segítő, meleg barátságok szövődnek, egymásra agyarkodó nézetelterek békülnek össze a kártyaasztalnál.

Hát mi kifogást lehet felhozni ezek ellen ...? A kártya egészen ártatlan szórakozási forma. Nem szabad mindjárt a pokolba kívánni azt, aki a kezébe veszi. Vagy hát álljanak elő azok a kevesek, akik azt állítják, hogy sohasem volt kártya a kezükben?

Így védelmezzük a kártyát!... Most már csak azt nem értem: miért nevezi jó magyar nyelvünk a kártyát az ördög bibliájának?

Nagyon gyanus már az eredete is. VI. Henriknek, az őrült francia királynak a mulattatására találta ki az udvar bolondja.

Nem tudom, hogy még egy udvari-bolond találmánya csinált-e olyan nagyszerű karriert, mint a kártya? A francia király palotájából eljutott a világ minden zugába. A magyar társadalom széles rétegeit is rabságába hajtotta a kártya-szenvedély. Urikaszinók, amelyeket alapítojuk a nagy Széchenyi István „eszmevalto díszes kornek" szánt, majdnem egészen a kártyázásból élnek. Füstös gerendazatu falusi csapszékek felé talán még a bornál is nagyobb erővel vonz a kártyajáték szenvedélye. Vasuton a „vigécek", kórházban a lábadozó betegek, erdők mélyén a kirándulók, uszodákban a fürdőzők, lövészárkokban a holnap rohamra indulók — mind-mind kártyázznak. Nem is lehet nyomon követni a kártya hódító utját. Áttörte az országhatárok sorompóját, megtanult minden nyelven, hatalmába kerített műveltet és műveletlent, férfit, nőt, fiatalt, öreget. Mindent elsöpört maga előtt, kidöntötte a titalomfákat, semmi szent sincs előtte. 1934-ben a „keresztény Magyarország" bridgezői bódult lélekkel éppen Nagypénteken tartották döntő versenyüket Budapesten.

Ime az ártatlan kártya kereszülgázolt a Nagypéntek áhitatán is. Pedig Kálmán János óta hányan mennydörögtek már a kártya ellen. De voltak még gonoszabb idők is. Valamikor a németeknek törvényt kellett hozni, hogy senki emberfia el nem kártyázhatja sem feleségét, sem gyermekeit.

Mégis csak valami rossznak sejtettnek velünk ezek az adatok!

De a kártya nem csak e világot hóditotta meg. Hallottam már evangélikus ifjusági egyesületről is, amelyik azt gondolta, hogy a szebb evangélikus és magyar jövendőt kártyacsatákkal lehet és kell kiverekedni. Az ellenkezőjéről persze csak hatalmi szóval lehetett meggyőzni evangélikus ifjuságunkat. A kártya hóditó utjáról feljegyzek még néhány adatot.

A háború előtti Magyarországnak évenként felmíllió arany koronát jelentett a kártyaadó... Dunántúl evangélikus népének összes évi egyháziadója alig tehetett ki többet.

Csonkamagyarországon kártyabelyegben és a kártya utáni luxusadóban évenként 300.000 pengő a bevétel... A Luther szoborra való országos „nagy sikerű gyűjtés" csak 100.000 pengőt eredményezett.

A világon egy-egy esztendőben 1.300 vagon papirost használtak fel kártyalapok készítésére. Ugyanakkor a Biblia nyomására evenkent csak 250 vagon papirost ad a világ.

Ime az udvaribolond „ártatlan találmánya" az ördög bibliája messze előtte jár az Isten beszédének! Hátha még leleplezzük ezt az ártatlan szórakozási formát és elmondjuk róla, hogy a kártya a legnagyobb tolvaj a világon.

Ki sem tudom számítani, mennyi időt lop el a kártya az emberektől. Csak egyetlen faluban, városban, vármegyében szabad esték hajnalba átnyuló drága órákból egy életen keresztül, milyen nagy idő kerekedik ki.

Pedig angol példabeszéd szerint — az idő pénz! Ugyik szent énekünk meg így figyelmeztet: „Gyorsan folyó időmet az Úr nem adta hiába!" Életünk minden óráját sáfárkodásra, elszámolásra kaptuk. A kártya meg lopja, rabolja tőlünk Istentől kapott drága időnket. Ezért járnak közöttünk azok az emberek, akiknek kártyázásra mindig jut idejük bőven, de ha a családjuk, az egyházuk kér tőlük néha-néha egy rövid órát, ha az elfelejtett imadságos könyv, a porlepett Biblia csak néhány percre meg akarná állítani őket, akkor egyszerre panaszkodnának, hogy nekik nincs idejuk. Vigyázz, jól gazdálkodj az idővel! Vigyázz, míg időnk vagyon!

Ej, ha az elkártyázott időnek csak egy hányadát forditaná is a magyar sorskérdések feletti tusakodásra — nem lenne ma annyi megoldatlan kérdése a magyar életnek!

HORTHY MIKLÓS:

„Hozzá kell látnunk minden olyan munkához is, amit eddig lenéztünk — Ha gazdagok leszünk, a magyar faj tehetségével csodákat tudunk művelni!"

Az országos alföldi bizottság nagygyűlését Horthy Miklós kormányzó is kitüntette megjelenésével s ott az alábbi korszakalkotó beszédet mondotta:

— Mindenekelőtt röviden köszönetet akarok mondani mind Teleki Pál gróf miniszterelnök úrnak, mind Kállay Miklós önagyméltóságának értékes előadásukért. Azután néhány szót akarok a hallottakhoz hozzáfűzni. (Halljuk, halljuk!) Minden állam vezetésének és minden kormányzatnak természetesen első kötelessége az életszínvonal emelése olymódon, hogy alulról felfelé, valamennyi társadalmi osztálynak több jövedelmet biztosítson, tehát az ország gazdaságát növeljük. Természetesen az életszínvonalat nem lehet úgy növelni, hogy attól az állampolgártól, akinek van valamije, a vagyonát, vagy annak egy részét egyszerűen elvesszük és másnak odaadjuk, hanem gondoskodni kell arról, hogyan tehetjük az országot egészében gazdagabbá.

— Nekünk Kárpátalja visszacsatolása életkérdés volt. Kárpátalja legnagyobb része erdő. Az ottani lakosság másból, mint favágásból nem igen tud élni. Ha ezeket az erdőket kivágják, természetesen karszt lesz ebből a vidékből és ha egy évben sok hó esik, hat hét helyett három nap alatt folyik le a síksággra és minket mint az ürgét kiönt az Alföldön s ismét mocsár lesz az Alföld. Azonkívül Kárpátalján százával vannak források, patakok, amelyek összefutnak a Latorca, az Ung, a Tarac és a többi folyóban, amelyek mind a Tiszába ömlenek. Ha karszt lenne a Kárpátaljából, kiszáradnának a folyók, kiszáradna a Tisza s az Alföld sivatag lenne. Ezért volt nekünk életkérdés Kárpátalja visszaszerzése.

— Hogy Kárpátalja mit nyujt gazdasági szempontból, azt nagyon szépen kidolgozta már 35—40 évvel ezelőtt a földmivelésügyi minisztérium vízrajzi osztálya. Ebben a tervezetben meghatározták, hogy mely völgyekben lehet víztároló medencéket létesíteni, mert hiszen sok völgyben, ahol falvak, városok, utak, vasutak vannak, természetesen nem lehet. Megállapították, hogy körülbelül hány köbméter vizet lehetne tárolni, ami elegendő ahhoz, hogy az Alföldet egész éven át öntözzük vele, hogy a Tiszát felfelé minél messzebb hajózhatóvá tegyük, továbbá, hogy kihozzuk belőle azt a lóerőt, ami viszont lehetővé teszi nemcsak az ország egy részének villamosítását is, hanem gyárak létesítését, elsősorban Kárpátalján is, amelynek az így termelt olcsó árammal kitűnően dolgozhatnak.

— Mindez különben lehetőséget ad bizonyos gazdasági átállításra is. Azok ugyanis, akik nagybirtokukból leadnak, vagy akiknek birtokából telepesek számára kibasítanak, résztvehetnek ilyen gyárak alapításában. És nem is jár senki rosszul, mert hiszen tudjuk, hogy földbirtokosnak lenni elég rossz üzlet. Turjuk a földet azért, mert imádjuk, (Óriási taps) s ha egy aszályos évben semmink sem terem, friss erővel neki látunk megint a munkának, abban reménykedve, hogy a következő év jobban sikerül.

— Éppen most, amikor mélyen bele kell nyulnunk a zsebbe, hogy minden esbetőségre felkészüljünk, nagyon kell vigyáznunk arra, hogy ne álljon be a gazdasági életben visszaesés, legalábbis, hogy az minél kisebbarányú legyen. Hadseregünknek, hogy tökéletesítsük, még egy s másra szüksége van. Hogy a honvédség ezt megérdemli, azt láttuk, (Szünni nem akáró, viharos és lelkesen tüntető taps.)

— Az az érzésem, hogy fajunkat régen rosszul vezették. A legnagyobb hiba talán az volt, hogy pazarolták a magyar vért, akkor is, amikor arra nem volt szükség; nem a tatárjárás, vagy a törökdúlás idejében, hanem később. A magyarban annyi volt mindig a harci készség, hogy azt mindenki kihasználta s bárhol is volt háború Európában, akárhol kellett meghalni, ott magyar csapatok álltak. S így volt ez a világháborúban is.

— A tisztikasznóban szokásos serlegvacsora idei szónoka említette, hogy a X. században I. Ottó császár udvarában élt Luitpard nevű történész, később cremonai püspök, aki görögnyelvű könyvében azt írta, hogy nem ismer szomjas embert, aki olyan mohón nyulna a hűs italhoz, mint amilyen mohón a magyar a csata napját várja. Hogy ez a harci készség ma is él bennünk, azt bebizonyították a legutóbbi hetek, amikor katonáink fenn a Kárpátalján gyalog, kerékpáron, lóháton és a levegőben teljesen annyiak nyomorgása mellett a kártyán még százezreket lehet nyerni! Micsoda éket ver ez a tény magyar és magyar közé!

Azt meg csak nemrégen hallottam, hogy kártyás szenvedélyünk megtámadta már nemzeti becsületünket is... Pár hónappal ezelőtt magyar uri társaság érkezett látogatóba a finn fővárosba. A pompás fogadtatás, a testvéri ölelkezés után egy finn ember odalépett a fogadtatást rendező finn, evangélikus lelkészhez és így beszélt: „Ezek a magyarok nem érdemeltek meg ezt a szép fogadtatást. Egy jó darabig velük utaztam s láttam, hogy ezek semmi mást nem tettek — csak kártyáztak!" Mikor és mivel lehet kireperálni nemzeti becsületünknek ezt a csorbáját?...,

Igazat mond a magyar elnevezés: a kártya — az ördög bibliája!

* * *

...Lehet, hogy te még csak a legelején vagy. Tőled eddig még csak időt lopott a kártya. Ez is pótolhatatlan kár, akkor is, ha nem érzed, ha semmiséggnek tartod is. Erősen fogadkozol nagy igéretekkel, hogy mindig is megmaradsz a szolid keretek között... Mégis jól vigyázz! — mert olyan semmiség az a néhány hópehely, mely a magas hegyoldalon lehull a borókafenyő ágáról, de mire a völgybe ér, mindent összetörő, féleimes lavina lesz belőle!... Olyan semmiség volt a járda szélén az a tenyérnyi jégdarab... a minapában mégis azon csúszott el egyik hívem. Koponyaalapi törést szenvedett s másnap eltemettük...

Lehet, hogy a te kezedben még tényleg csak ártatlan szórakozás a kártya, mégis tedd le, mert az Isten óvó, feloldó kegyelme nélkül halálos ítélet lehet a te számodra is!

...És ha a legutolsó történetre gondolunk, nem kell-e fel kiáltani: Magyarok! — a kártya miatt veszélyben a nemzeti becsület! Ne kártyázzátok el nemzetünk becsületében, nemzetünk jövendőjét!

De aztán a tolvaj kártya nemcsak rengeteg időt, rengeteg pénzt is lop az emberektől. Az ördög nagy ravaszul persze „nem pénzben", hanem „felírásra„ kezdeti a nagyszerű szórakozást, azután „gyufa alapra", „filléres alapra" veszi rá áldozatait s amikor már szenvedéllyé tette a kártyát, akkor a lejtőn nincs megállás. Gurulni kezdenek a pengők... Vidám cimborák nagy bahotázás közepette vágják zsebre azokat az összegeket, amelyek egy kis családot boldogíthattak volna, ha átváltoznak éhes gyermekek kenyerévé, beteg gyermekek orvosságává, gondokat hordozó feleség megelégedett mosolyává... Mindebből azonban semmi sem lett, mert országos viszonylatban „szolid, filléres alapon is" százezreket lop ki a kártya egyetlen éjszaka ideje alatt „szegény kis emberek" vékony pérztárcájából! A cselédet, ha egy pengőt ellopna tőled, „kirugnád" a házából. A tolvaj kártyát, mely már annyi pengődet elvesztegette, ott őrzöd a fiókban . . .

Pedig a kártya nem mindig elégszik meg szerény pengőkkel. Sok könnyes, verejtékes örökség, kastélyok, uradalmak, ősi kincsek usztak már el egy-egy kártyás éjszakán. Nagy vagyonú, irigyelt, neves családokat juttatott koldusbotra és fogott a számkivetettség keserű kenyerére. Öregeink ajakáról hul ló, szomorú mesék s a jelenben a rendőrség napi bűnkrónikája beszél arról, hogy egy minden tolvajnál gonoszabb, vakmerőbb ellenséget melengetünk magunknál: a kártyát!

Városainkban él egy egészen különleges társadalmi réteg, amelynek a kártya lopja a pénzt. Üzletszerűen, iparszerűen — kártyáznak. Megélhetésüket a „kártyanyereségre" alapítják s ma még nem nyulhat hozzájuk a bíróság büntető keze!

De nem védhetjük a kártyát úgy sem, mint egyszerű szórakozási formát. Az istenes-ember jól tudja, hogy szórakozásainkon is rajta tartja szemét az Úr. Az ítélet napján a pihenés szabad óráiról is számot kell adni. Hogyan adunk számot azokról a szórakozási örömökről, amelyekért itt imádságban nem adtunk hálát? S vajjon lehetne-e imádságban megköszönni istennek a kártyajáték örömeit?..., Vagy áldhatjuk-e azokat az örömöket, amelyek igen könnyen szégyenbe, gyalázatba dönthetik az embert? Minden kártyás először csak „szórakozott" s amikor a szenvedély sodra elkapta — már nem volt megállás. Így támadnak a sikkasztók, akik a más pénzével fizetik a kártyaadósságot, vagy tartják az iramot a kártyasasztal mellett. Így veszik el a becsület, a jó hírnév... még az utódokra is ujjal mutogatnak, mert az apát sikkasztásra, börtönbe vitte a kártya.

De hogyan megrontja az ördög bibliája az emberek erkölcsi ítélőképességét is! Az uri beszület szerint a kártyaadósságot 24 órán belül rendezni kell, mert különben senki sem fog többé kezet az adóssal. Adják el feleségét, gyermekeit, de meg legyen az adósság!... De ha valaki kártya nélkül forgatná ki vagyonából felebaratját, mindenki felháborodva tiltakoznék... De a kártya — az más!

Ha valaki a vagyonát „felettébb" a szegényeknek osztogatja, azt a törvény gondnokság alá helyezi, de mindent elkártyázhat — büntetlenül!

Ime, hova lesz az ember, a társadalom erkölcsi ítélőképessége...

Azután hány kártyás éjszaka után tett már pontot a revolvergolyó... Minden eluszott! A vagyon, a becsület, a könnyű megélhetés, elpárologtak a jó cimborák is... azután jött az, amiről Arany János énekel a „Hídavatásban", az öngyilkosság feneketlen örvénye...

De hirtelen elmondom még azt is, hogy a kártya nemcsak az egyes embert, nemcsak a családot teheti tönkre erkölcsileg és anyagilag, hanem a nemzetet is.

Gondoljuk csak el, micsoda láztó, robbantó erő feszül abban a tényben, hogy a kártyán keresztül lehet nyerni!

Szőnyeg, függöny, takaró

örökéletű klöpl függöny- és ágyterítő anyagok

300 cm szélességben is!

Torontáli-, velaur- és bouele gyapjúszőnyegek nagyválasztékban!

Nézze meg fővárosi izléssel megrendezett lakásberendezési kirakatunkat,

ilyen szépet ritkán láthat! — Forduljon hozzánk bizalommal! — Lakását szépen és olcsón berendezzük!

Új Magyar Nemzeti Üzletház

László és Varga. — Celldömölk. Telefon: 43. — Keresztény magyar üzlet!

áldottak kötelességüket. (Nagy taps.)

— Ami az Alföld munkáját illeti, az Alföld, — úgy érzem, — mostohája volt az államnak. Akár utakról, akár iskolákról, akár szociális intézményekről volt szó, mindig az Alföld kapta a legkevesebbet. Most az öntözésen van a sor. Ez természetesen nem történhetik olyan erős ütemben, van tehát időnk tanulmányozni és tanulni. S hogy erre is megvan a hallam, azt láttam, amikor Inon jártam a Kőrösön, a most épült duzzasztónál és megtekintettem az ottani állami birtokot is, ahol öntözőgazdálkodás folyik. Nagyon sok jelentkező fiatalember dolgozott az állami birtokon, tehetős kisgazdák, középbirtokosok fiai. Eleinte attól tartottak, hogy ezek a gazdaifjak, miután tavasztól őszig mezitláb, felgyűrt nadrággal kell tapicsolnok a vízben, esetleg ott hagyják a munkát. Ehelyett azonban az történt, hogy számuk évről-évre növekszik a vasárnapokon és ünnepnapokon rengetegen jönnek oda a gazdák, érdeklődni, szétnézni, kérdezősködni és tanulni.

— Nem akarom hosszúra nyújtani beszédemet. Nekünk — ismétlem — legfőbb kötelességünk mindent megtenni, hogy ezt az országot gazdagabbá tegyük. Hozzá kell látnunk minden olyan munkához is, amelyet eddig leneztünk. Ha gazdagok leszünk, a magyar faj tehetségével csodákat tudunk művelni. Ehhez két dolog szükséges: minél több pozitív munkat kell és — s ezt aláhúzom — minél kevesebb negatív munkát szabad végeznünk. Vagyis: dolgozzunk többet a politizáljunk kevesebbet.

A kormányzó beszédét percekig tartó lelkes taps és éljenzés követte.

NAGYPÉNTEK.

Írta: Takáts Károly

Babonás alkony, csendes este,
Megfeszítve az Úr teste,
Hallgató légben esti pír,
Az ember ilyenkor fájva sír.

Hánatos, bűs Krisztus-keresztek,
Lelkemben ha egyre leszek,
Varázsolokkal élek én,
Ha vér csorogt a szegek helyén.

Peketés gyásznos Golgota:
Könny, bú, sóhajos ária;
Szomorú sápadt Isten-arc,
Hallgató légben esti pír,
Az ember ilyenkor fájva sír.

Babonás alkony, csendes este,
Megfeszítve az Úr teste,
Hallgató légben esti pír,
Az ember ilyenkor fájva sír.

Mezőcsát, 1935. húsvét.

Jaross Andort és Törs Tibort patrónusává választotta kassai dísztáborozásán a Turul-Szövetség

Jaross Andor felvidéki miniszter feleségével vasárnap délután Kassára érkezett, hogy részt vegyen a Turul Szövetség délután fél 5 órakor kezdődő tagavató dísztáborozásán. A város vezetői és az előkelőségek ünnepélyesen fogadták a miniszteri párt, majd tiszteleletére a katolikus legényegylet díszebédet rendezett. A vármegyeház díszteremben megnyitott délutáni táborozáson az előkelőségek mellett hatalmas tömegek vettek részt.

A díszelnöki *Ambrus* József, a Turul Szövetség országos fővezére nyitotta meg, majd a tagavatás során patrónussá avatták *Jaross* Andor miniszter és *Törs* Tibor országgyűlési képviselőt, a magyar élet pártok országos ügyvezető alelnökei patrónává *Jaross* Andornak, tiszteletbeli dominuszává *Erdélyi* József *Kodolányi* János *Kovács* Imre, *Sinka* István és *Szabó* Lőrinc írókat, továbbá a kassai *II. Rákóczi Ferenc* hajdúsági egyesület protektorává *Bárczay* János dr. képviselő, *vitéz Halász* János tábornokot, *Pataky* Sándor főispánt, *Pajor* Miklós képviselőt, *Tost* Bálint prelátust, *Szent-Imrey* Pál alispánt, *Schell* Péter bárót és *Wirt* Gyulát. A felavatott tagok együttesen tettek le az ünnepélyes fogadalmat, majd *Jaross* Andor miniszter szólalt fel és többek közöt ezeket mondotta:

— A szerencsétlen világháború végén romokban hevert Szent István birodalma, ezért új erőre, új szellemre volt a nemzetnek szüksége, hogy a győztek által megszabott szűkös területrészen új, erősebb nemzetet tudjunk nevelni. A magyar harcot vállalni akaró és tudó fiatal magyarok csoportja a magyar mitológia turulmadarát választotta szimbólumnak. A turul a magyar szimbóluma, amelyet a magyar sorsnak azonosított a régi néphagyatéki. Egy szegedi táborozás szülte a Turul-mozgalmat, amelynek fiatal tábora hosszú időkre kijelölte azt a munkát, amelyet vállalt, megindított, folytatott és vezetik együtt végez.

— Az elmúlt húsz esztendő a fejlődés jegyében telt el. Az a test, amely oly nehezen indult, most az élettörtöket és amegye annyi gátló tényezőt és évszázd tapadt, kezd [illegible] erős egészséges lenni, mert vérkeringésében van egy egészséges élem, amelyet szabályoz és lokoz az a szellem, amely Szegedről indulva, átkelve az egész országonat és annyon elszakadtak ál szövetünk. Nemzetünk 48-ban volt narcotsi fiatalság. 1918 óta is volt egy erőfölt dúzzadó magyar fiatalság, úgy a trianoni Magyarországon mint az elszakított Felvidéken. A felvidéki magyar ifjúság húsz éven át az elszakított magyar turul-madár jegyében dolgozott. A most elmondott eskü nekem nem volt új, ezt az esküt hangtalanul, évről-évre húsz éven át elmondottuk mi, felvidéki magyarok. Ma, csak megismételtük ezt az esküt és hajlandók vagyunk annak szellemében gondolkodni és cselekedni, de hajlandók vagyunk gondolkodás nélkül a vállalt fogadalom szövegében megfelelően a nemzeti parancsot teljesíteni. Tanuljunk a nagy olasz államférfitól. Mussolinitől, aki az olasz nemzetnek a következő hármas parancsot adta: *Hinni, engedelmeskedni, dolgozni!* A nemzetért, az új Magyarországért.

A felvidéki miniszter nagyhatású beszéde után a felavatottak közül *Törs* Tibor és *Bárczay* János mondottak lelkeshangú köszönetet a felavatásért és hitet tettek a Turul-gondolat mellett. *Kodolányi* János írói nagyhatású szavaival záruló le a beszédek sora. A szövetség kassai szervezete nevében *Borz* Kálmán dominusz díszkörzet nyitott át Jaross Andor miniszternek, amelyet a kassai felsőipariskola növendékei készítettek remekbe.

A miniszteri pár este a Turul Szövetség irodalmi díszünnepségén is résztvett, amelyet a sztahórban tartottak meg, az összes előkelőségek és hatalmas tömegek résztvételével. *Pallaghy* Endre, a kassai baltársi egyesület vezérének lelkes üdvözlő szavai után *Tatai* Sándor irodalmi bevezetőt tartott. *Kodolányi* János és *Erdélyi* József művekből olvastak fel. *Fáry* Matild és a Turul-kiskántus énekelt.

Jaross Andor miniszter mondott ezután ünnepi beszédet amelyben ismertette, hogy a világháború után az eltűnt, érvényesülő irány a magyar nemzetiesben csak a maga programmját akarta saját érdekében valóra váltani a Károlyi-irányzattól Kun Bélákig. A másik irányzat látta meg a nemzet hiányosságát, a társadalmi egység hiányát, amiért megkerdte az új lelkiség kialakítását, az összefogó nemzetközösségi gondolatból kiindulva. Ma már nincs annyi akadály és nem lehet megháríani, amikor új szociális felelősséggel telitett magyar élet eljövetelét várjuk. Ez eljövendőben van nemcsak azért, mert akadtak bátor fiatalok, mint a Turul Szövetség fiataljai, akik vállalták az igehirdetést, hanem azért a magyar társadalomnak meg kell terjed az új magyar élet kövelő szellemiség. Ennek az irányzatnak át kell hatnia az egész magyar életet a szükség van arra is, hogy az irodalmi szemléletünk a jegyében lelkek előmozdítója legyen. Az új magyar irodalomból már új szellem fakad, ennek az irodalomnak az egészséges magyar életet kell kutatnia.

Európa új beteg állama: Románia

Majdnem pontosan az 1938. év márciusának közepén a német Anschluss évfordulóján eltűnt Európa régi beteg embere: Csehszlovákia Európa térképének helyéről. A régi fekély elfüneésével mindinkább előtérbe kerül a rövidülő bétadiktátumok utolsó összetolódott állama: Nagy-Románia.

Annak idején lapunkban majdnem hetenként résztanulmányt Csehszlovákia bomlásáról. Ma a bomlott Csehszlovákia felszámolása után sem marad kerül a sor; s hogy Románia sem-csak mi látjuk beteg-nek, bizonyítja az is, hogy Németország nagy kémkedésével és orvosi óvatossággal kezd foglalkozni ezzel a problémával.

Kutatói és magyar lapok az utóbbi időben a legkiterjedtebben kezdenek foglalkozni Románia kérdésével mindenféle szempontból. Nem érdektelen tehát nekünk is, magyar szempontból megvizsgálni a kérdést és mérlegelni, hogy Románia kérdésének megoldása a magyar jövőnk, a magyar élet kialakulásában milyen hatással lesz.

Románia ügyével szervres kapcsolatban van az ukrán kérdés. Egy nacionalista alapon megszervezendő Ukrajnának létrehozása Németországnak és a legtöbb Szovjetoroszországgal szomszédos államnak bizonyos mértékben érdeke.

Hogy ez a gondolat mennyire nem idegen a lengyelek előtt, bizonyítja egy lengyel külpolitikai írónak ezelőtt mintegy négy évvel megjelent könyve, melyben azt vitatja hogy az európai béke érdekében szükséges átrendezések során (megemlíti Ausztriának Németországhoz való csatolását, Kárpátaljának Magyarországhoz való csatolását, Szlovákia unióját Magyarországgal, Erdély önállóságát) az érdekelt államok közreműködésével létre kell hozni az önálló Ukrajnát.

Az érdekelt államok közül Ukrajna nacionalista alapon való felszabadítása ellen minden elképzelhető eszközzel harcol természetesen a Szovjet, a nagy demokrata államok és Románia. Hogy a Szovjet és a demokrácia a nacionalista lengyelhatalmak sorozatos diplomáciai sikerét Ukrajna esetében is igyekszenek elgáncsolni, az természetes. De természetes a berlini román álláspontok dacára Románia ellenkezése is, mert Szovjetoroszországon kívül éppen ez az állam van területileg legnagyobbrészt érdekelve. Románia tudvalevő dolog, hogy hihetetlen módon tette a háború utáni békékben neki adományozott Bukovinát, Besszarábiát és Erdélyt. Az önálló Ukrajna megszervezése esetén pedig Bukovinát és Besszarábiát elveszíteni, mert e két tartomány lakossága legnagyobb részben ukrán.

Pontlek alapján világos az, hogy az ukrán kérdésnek megoldása útjában Románia áll. Az ukrán nacionalista mozgalom jelenlegi kiindulópontja pedig nem lehet más, mint egyenlőre Romániához tartozó Bukovina. Hogy a Kárpátalján az ukrán lakosság milyen rossz közlekedési és politikai viszonyok közt él, annak tanúi a Kárpátaljáról visszatérő magyar katonák és az utóbbi napok politikai eseményei. Az Erdős Kárpátok magas bércein csak néhány hágon, szorosan tudott közlekedni az ukrán hazafiak, terroristák, forradalmárok serege. Az magyar megszállás a Kárpátalját ezekből az elemekből megtisztította, mert csak állandó veszedelmet jelentenének keleti határaink és határmenti városainkra nézve. E szereg egy része Romániába felé vett kénytelen menekülni, ahol természetesen az ukrán felkelőket lelegyverzték, így az ukrán nemzeti mozgalom egy csoportját Románia kikapcsolta az eseményekből időszakból. Pedig ezzel az eseményekbe megállítani nem lehet.

Románia mai felszaladodott, Nagy-Románia élnek tekintő, mint szovjetrendszert átfogott, nagyhatalmi hódoltsége feledő körmönfontságtól elő lépket elképzelni is lehetetlen, hogy hajlandó lenne önkéntes, békés úton visszaadni olyan területeket, amelyekhez sem néprajzi, sem földrajzi sem pedig történelmi jogai nincsenek. A legutóbbi napok eseményei, a németekkel hirtelen megkötött gazdasági szerződés, majd annak felrúgása, egyáltalán nem valószínűsítik ezt.

Románia a bécsi megoldással való szembehelyezkedései csak veszélyet. A belpolitikai fejlődésnek, a vasgárda vérszomjának az egyre országunkat (pl. Erdélyt) önállóságát törekvesei erősebbek, mint az eddigi kázai évben volaba. Az a mindennemű terror, besugás, nyilvántartás, ami Romániát kapcsolt részeit megfélemlítsi, csak növeli az elkeserédést, erősíti a helyzetet a szétbomlásra. Románia leidaroldásánál néprajzi határok elképzelhetetlenek, arról csakis a történelmi jog alapján lehet szó. Vegyük ismét Erdélyt példának. Erdélyiek elbeszélése alapján láthatjuk, hogy az a külön erdélyi lelkiség, amely az ottlakóknak sajátosságuk, amely annyira jellemez mind magyart, székelyt, szászt, sőt még az olláhot is, egy egész külön világot jelent a már teljesen balkáni életet élő, hasonló fajtájú regáti lakosokról is. Ez a külön lelkiség le fog gyűrni minden terror, békediktátumi kényszert és néprajzi alapon való megoldást felesleges tesz.

Nagy-Romániával szemben minden szomszéd államnak vannak területi követelései. Bulgária Erdélyt, Ukrajna Bukovinát, Bulgária pedig Dobrudzsát követeli magának ugyanúgy a Duna-szakasz déli részét szintén Romániával fog hallani. Délszlávia is: a Temesvidékel törekszik fog elszakítani logja követelni magának, amely terület miatt már 1919-ben is már majdnem vérontásra került sór.

Hogy a kenti résztek nőnek melyik fog lehullani először az összetákoli, beteg Románia testéről, még bizonytalan. Annyi azonban bizonyos, hogy amint az egyik megtörténik, Románia darabokra fog hullani; Csehszlovákia példája tényes tanúság emelleti.

Napjaink eseményei azt látszanak igazolni, hogy a mondottak mindenképpen a tengerhatalmak összefogásával és egy új nacionalista állam szülésével fog lezajlani.

E részről mi magyarok csak örülhetünk, mert egyrészt a keleti határokon a nacionalista állam részéről újabb barátt államra számíthatunk, másrészt az önállóságra jutatandó Erdélyel való unió, mint az 48-ban történt, már csak egy szerencsés lépés a magyar kormányzat részéről. Ha ehhez még hozzávesszük a levegőben érezhető magyar-szlovák uniót, elmondhatjuk, hogy az 1938-39 év a harmadik honfoglalás ideje volt.

Ebben láthatjuk ma Románia betegségét s a beteg vivődása alatt a magyar külpolitika részéről követendő utmutatást.

Írócskák.

„A magyar föld nem részvénytársasági árucikk"

mondotta Teleki Mihály földmivelésügyi miniszter Szentesen

A magyar élet pártja vasárnap délelőtt tartotta Szentesen csongrádmegyei nagyválasztmányi ülését amelyen megjelent: *Teleki* Mihály gróf földmivelésügyi miniszter és ott a következő beszédet mondotta:

— A földbirtokpolitikának szoros összefüggésben kell lennie a házhelyakcióval. A benyújtott javaslat szerint ezer és ezer új magyar ház fog felépülni mert mi az új magyar élet nemcsak hirdeljük hanem meg is akarjuk valósítani. Célul tűztük ki, hogy minél több önálló magyar kisgazda legyen Magyarországon. A földbirtokpolitikánál tekintetbe kell venni, hogy mennyi pénz áll rendelkezésre. Minden felesleges pénzünket a honvédelem fokozására kell fordítani, éppen ezért az első időben nem tudjuk, hanem haszonbérlet formájában juttatunk földet az arra rászorulóknak, olyan formában, hogy aki jól megmunkálja földjét, az tulajdonul is megvásárolhassa.

Arra a kérdésre, hogy a törvényjavaslat alapján kiket kívánnak elsősorban földet igénybe venni, kijelentette a miniszter, hogy a falu érdekének a politikáját kívánja folytatni. Nem engedhetjük meg azt, hogy a magyar föld portéka, részvénytársasági áru legyen, amit lőszdén vehessenek és adhassanak.

— Elsősorban tehát igenis a zsidók földjét fogjuk elvenni, — jelentette ki a miniszter. — Az országban mintegy 480.000 hold zsidó földbirtok van, ezt kell elsősorban igénybe venni, majd pedig a parlagon hevert és rosszul művelt földbirtokokat. Ha valaki rosszul bánik a magyar földdel, kormányhatóságilag kell a kérdésbe belenyúlni. Igénybe kell venni továbbá a bankok és részvénytársaságok tulajdonában lévő birtokokat. Ezeknek ugyanis nem a gazdálkodás a feladatuk, igen gyakran árverésekben jutottak a magyar földbirtokhoz és csak következésképt birtokosnak tartják. Olyan kerületekben is és más birtokokat birtokban lévő testeket is igénybe kell venni, amelyek elsősorban csak kereskedelemmel és másodsorban foglalkoznak csak gazdálkodással.

— Az igénylők számának tekintetbe vételével sorbavesszük ezután a többi nagybirtokot, míg a közép- és kisbirtokosai megnagyjuk annak a birtokosztásadásoknak, amelynek kötelezettsége vezetni a falu népét. Az a középbirtokos, aki ott nevelkedett a faluban, megérdemli, hogy kedvezőbb elbírálásban részesüljön. A külföldi állampolgárok tulajdonában levő birtokokat is igénybe kell venni a viszonosság elve alapján. Igénybe vesszük a latifundiumokat, amelyeknek ideje lejárt. Magyarországot a külföldön mindig azzal vádolják, hogy a latifundiumok és a feudalizmus országa. Ahol munkáshiány van, oda építeni fogunk, telepes községeket létesítünk, hogy a mezőgazdasági munkások megfelelő családi otthonokhoz jussanak. És ezekben az el lakatlan, ahol földet is kaphatnak, megfelelő munkaeszközöket is találnak, ezzel a telepítés kérdését is megoldjuk. Azt kell telepíteni a szapora magyarságot oda, ahol száz kilométeres körzetben nincs falu, vagy ahol az egyke divik.

Munkaeszközöket teremtünk a szubvenciók számára is. A pénzügyminiszter tudatában van annak, hogy ha az árvíz erpusztítja a vetést, a gazda nem tud fizetni. Éppen ezért elsősorban pénzügyi szempontból is szükséges a töltések, csatornák megépítése és ezen keresztül a magyar kubikusság biztos megélhetésbe való juttatása.

Beszéde további folyamán a földmivelésügyi miniszter bizonyos adóreformok szükségességét hangsúlyozta kijelentve, hogy a részvénytársaságok és bankok által fizetett adókat jobban ki kell munkálni. A kisemberek, vállról a nagyobb teherbírású emberek vállára kell áttenni a terheket, hogy így a gazdatársadalom könnyebben juthasson levegőhöz.

—

„Itéljetek" — Itélünk!

Néhány kiragadott lap a magyar-zsidó életközösség könyvéből

Fenti cimmel és alcimmel nagyon szépen kiállitott füzet látott napvilágot. Zsidók szerkesztésében, zsidó pénzen jelent meg. A füzetet rengeteg archép és egyéb klisé diszíti. Zsidó nevek garmadája hemzseg benne. A füzet szerzői azt akarjak e nyomdatermékkel bizonyitani, hogy a zsidóság mennyi kiválóságot adott a magyar hazának s végső következtetése az, hogy lehet-e ezt a népréteget a szőnyegen fekvő zsidótörvénnyel megnyomoritani? A könyv szembeszökő a zsidójavaslat alapfeltételével, hogy „a zsidók Magyarországon idegenek maradtak a nemzet testében" és azt bizonyitja, hogy a zsidó magyar: magyarrá lett.

A füzetben felsorolt sok-sok név közül kiragadunk néhányat, a legismertebbeket. Nem árt megtudni a magyarságnak sem, hogy a magyar lovagiasság és türelem folytán mily magas pozicióba juthatott fel nálunk az „elnyomott" zsidóság számos reprezentánsa. Ime:

Akik benn vannak

Acsádi Ignác (1845—1906) történetiró, Ágai Adolf (1836—1916) hirlapiró, Ányos Laci dalköltő, Ballagi Mór (1815—1891) nyelvész, Bihari Sándor (1856—1906) festőművész, Csemegei Károly (1826—1899) kúriai tanácselnök, Falk Miksa (1828—1906) köziró, országgyűlési képviselő, Fényes Adolf (1867—) festőművész, Dr. Fuchs Jenő kardvivő világbajnok, Gál Gyul (1865—) szinművész, Gombos Sándor dr. kardvivő bajnok, báró Hazai Samu (1851—) a világháború honvédelmi minisztere, Helfy Ignác (1858—1897) iró, Heltai Jenő iró, báró pusztapéteri Herczel Manó (1861—1918) egyetemi tanár, Kiss József költő, Kner Izidor (1860—1935) nyomdász, Komjádi Béla (1893—1933) uszóbajnok, báró tolcsvai Korányi Frigyes (1828—1913) egyetemi tanár, Lajta Béla (1875—1920) épitész, Lányi Ernő (1861—1923) zeneszerző, Ligeti Miklós (1871—) szobrászművész, Marcali Henrik (1856—) történettudós, Mező Ferenc dr. olimpiai szellemi bajnok, Molnár Ferenc (1878—) iró, Nádor Jóska dalköltő, Perlmutter Izsák (1891—1932) festőművész, Petschauer Attila kardvivő bajnok, Reményi Ede (1829—1898) hegedűművész, Róna József (1861—) szobrászművész, Rózsavölgyi Márk (1787—1848) zeneszerző, Sebok Zsigmond a Mackó-könyvek irója, Szép Ernő iró, Telcs Ede (1872—) szobrászművész, Tolnai Simon (1867—) a Toinai Világlapja alapitója, Varsányi Iren (1879—1932) szinművésznő, Vázsonyi Vilmos volt igazságügyminiszter, Weisz Richárd birkozó bajnok.

Akik kimaradtak

Ez a sok ismert név, bizony elég ékes bizonyiték a magyar-zsidó életközösség mellett. Azonban mi más neveket is ismerünk, amelyek ezt az életközösséget bizonyitják, szomorúan bizonyitják. Hogy többet ne mondjunk, például vajjon ki ne emlékezhek még Kun Bélára, a magyarországi vörös rémuralom diktátorára és népbiztos társaira: Szamuelli Tiborra, a vérszopó fenevadra, sokszáz derék magyar testvérünk embertelen gyilkosára; Böhm Vilmosra, Vágó Bélára, Pogány Józsefre, Rónai Zoltánra, Hamburger Jenőre, Landler Jenőre, Lukács Györgyre, Kalmár Henrikre, Kunfi Zsigmondra és Ágoston Péterre? Ezeket a neveket is fel lehetett volna venni abba, a füzetbe a magyar-zsidó életközösség bizonyitására. Mert ezek a nevek is kitörölhetetlenek a magyar nemzet történetében. Nyomukat ártatlanul legyilkolt ezrek kiontott vére jelzi. Vagy talán szóljunk azokról az irókról és újságirókról, akik a toll erejével mérgezték a nemzet lelkét, felbomlasztották a diszoséges frontokat, mint például az Est-lapok, a Népszava és a többi hazaáruló újság, amely ma is büntetlenül destruálhatja a magyar közéletet? Avagy felsoroljuk a szabadkőműves zsidók és páholyalakitók tizezrekre rugó névsorát, akik a páholyok rejtelmes sötétségében előkészitették a nemzet és országpusztitó forradalmakat? Szóljunk talán Korvin-Klein Ottóról, a kommunista politikai nyomozó-osztály rettegett vezéréről, a Holléinak átkozott gyilkosairól és még oly sok vörös terror parancsnokról, akiknek nevét csak azért nem irjuk le, mert puszta emlitésre is undor és gyülölet rázza a szivünket?! Beszéljünk talán a népszipolyozó zsidó kartellvezérekről, valutaszberekről, a Biró Pálokról és a többiekről, akik a magyar-zsidó életközösségnek nem éppen halvány bizonyitékai?

Elhallgatott értékek

Csodálkozunk azon, hogyha a füzet szerzői oly sok „nagy" értékű zsidót soroltak fel, miért nem szoritottak helyet brossurájukban éppen azoknak a zsidószármazasú egyéneknek, akik minden felsorolt értékünkéi, nagyobb értéket jelentenek, péleául:

Ballagi Aladár, a kiváló historikus? Talán azért, mert éppen ezek voltak azok, akik minden élő és holt zsidónál jobban bele tudtak illeszkedni a magyar közösségbe? Ezeket a valóban kiváló zsidókat talán fajtája árulónak tartja a zsidóság? Ezeknek és hasonló neveknek kihagyása szemünkben csak azt bizonyitják, hogy a zsidómentő füzet galiciai eredetű zsidók tollából és pénzén látott napvilágot.

Azt sem hagyhatjuk szó nélkül, hogyha már a zsidóságnak annyi „kiválósága" juthatott fel a legmagasabb polcokra és szerezhetett hirt és dicsőséget fajának, csak annál rútabbnak látszik az a hálátlanság, amelyel a nemzetbomlasztó zsidók viselkedtek a vendégláto magyarsággal szemben.

A nemzet már itélt

Itéljetek! — mondja a füzet cime. Oh, nem kell erre felhivás a meggyötört és országavesztett nemzetnek. A nemzet már régen itélt és itéletének legkiálítóbb dokumentuma a Ház asztalán fekvő és tárgyalás alatt álló zsidójavaslat.

Örök kárt és elmulhatatlan vesztedelmet jelent a nemzetre nézve, hogy itéletének meghozatalában oly sok „enyhitő körülményt" vesznek be derék törvényhozóink. Végtelenül csodálkozunk azon, hogy sem a mérsékelt, sem a szélsőjobboldali képviselők között nem akadt egy sem, aki a zsidóságnak velünk szemben elkövetett szörnyűséges nemzetrontó tüneit, a maga teljes valóságában tárta volna ország és világ szine elé és bebizonyitotta volna, hogy mily nagyfokú rövidlátás a törvényjavaslat eredeti intencióit bármily csekély mértékben is megváltoztatni, ügyszólván kiforgatni és ezzel értéktelen törvénnyé devalválni. Elfelejtik derék követeink, hogy a félmegoldások mem megoldások. Az enyhitett zsidótörvény ezer és ezer kibúvót hagy fenn a zsidóság számára, alkalmat adván nekik arra, hogy okkalmóddal mégis csak urai maradjanak a helyzetnek. Mert amig egyetlen egy zsidó ujság létezik, amig egyetlen hold föld is van zsidó kézen, akár örök tulajdon, akár bérlet formájában, amig drákói szigorral meg nem törik a kartellt és bankháló minden óriási gazdasági erejét, amelyet át titkos, avagy nyilt irányitói lehetnek kulturális és politikai közületeknek, addig a magyarságot zsidótörvénnyel egészséges hatása nem mutatkozik.

Csupán abban bizunk, hogy a magyar nemzet egyszer mégis csak meghozza a szivében már rég megalkotott és az egyre gyülő szomorú tapasztalatok folytán egyre szomorubbá váló itéletét, nemcsak a zsidósággal szemben, de azokkal a diszgojokkal szemben is, akik a nemzet életérdekeit semmibe sem véve, teljes fegyverzettel szolgálják és védik a zsidóságot.

ÉRTESITÉS!

Tisztelettel értesitem a n. é vásárlóimat és különösen az épiteni szándékozó, valamint más épületjavitast végeztetni óhajtó magyar közönséget, hogy a mész nagybani szállitását sikerült kieszközölnöm. Arra törekszem, hogy a nagyérdemű vásárlóközönség igényét teljes mértékben, korlátlan mennyiségben kielégitsem.

Egyben tüzifa és szén is állandóan kapható nálam.

Magyar testvérek szives pártfogását kérve maradok

hazafias tisztelettel:

DORCSI LAJOS

mész-, tüzifa- és szénkereskedő.

[illegible]

Ünnepi játék előadása

Mint már lapunk multheti számában irtunk róla, az evangélikus ifjusági Egyesület műkedvelő gárdája husvéi ünnepén nagyszabásu, szokatlan előadásával áll a nagyközönség elé. A kibocsátott meghivó részletesen ad utbaigazitást, a nagyszámu szereplőgárdát az előadás sorrendje szerint veszi és mutatja be, hogy könnyebb legyen a szereplők felismerése.

Hosszá hetek fáradságos munkája előzte meg az előadást. Külön csak erre az esetre készült szép diszlet, mely minden bizonnyal a közönség tetszését is megnyeri s az előadás értékét emeli. A vizkereszt utáni és szenthároméság utáni vasárnapok üzenetét nem előszóval, hanem liturgikus tánccal adják tudtul, mely mély és maradandó emlékű lesz mindenki számára. A táncokat Kirchner Elekné és Kirchner Elek igazgató-mérnök zongora-játéka kiséri. Egyházi énekek, szép tánc és szereplői ruhák, kedves, magyaros apród öltözetükk teszik változatossá az előadást, mely nálunk mint ritkaságban, igen nagy az érdeklődés, úgy helyben mint vidéken. Ezt mutatja az is, hogy a jegyek jó része már elővételben elkelt, mert sokan biztosiani akarták magukat, hogy láthassák ezt a darabot.

Meghivók az evangélikus lelkészi hivatalban és az egyesületi tagoknál igényelhetők.

Kárpátalja új határvonalát még a husvéti ünnepek előtt megszállják honvédeink

A magyar-szlovák határmegállapitó bizottság hétfőn délben 12 órakor ülést tartott.

Az ülésen részeiben is megállapitották a kárpátaljai magyar-szlovák határt. A határmegállapitásról jegyzőkönyvet vettek fel, amelyet április 4-én délben fogunk mindkét részről aláirni.

Az uj határvonal megszállása még a husvéti ünnepek előtt meg fog történni.

HIREK

— **Ipurosok a feltámadási körmenetben.** Az ipartestület elnöksége kéri a ipartestület t. tagjait, hogy április hó 8-án, nagyszombaton délután fél 6 órakor és húsvétvasárnap délelőtt fél 10 órakor az ipartestület székházában megjelenni szíveskedjenek, abonnan zászló alatt fognak a feltámadási körmenetre, illetve a húsvéti ünnepi nagymisére kivonulni.

— **Kiss Gyula** vönöcki evangélikus lelkész f. hó 15 én utazik Németországba. A lipcsei egyetemen folytatja tanulmányait, előreláthatólag egy évig lesz távol gyülekezetétől.

— **Halálozás.** Saródy József csöngei gazda Károly nevű 12 éves fia hosszas betegeskedés után f. hó 3-án reggel meghalt. Temetésén nagyszámú rokonságon kívül a község lakosságának nagy része is elkísérte utolsó földi útjára a megboldogult gyermeket.

— **Tánciskola nyílik Celldömölkön.** Palics-Popiadek János veszprémi tánctanár április 11-én este 8 órai kezdettel nyitja meg táncisko'áját a Griffben.

— **Szerkesztői üzenet.** Felkérjük munkatársainkat, bírdetőiinket, hogy kézirataikat lehetőleg délután 5 órág adják le szerkesztőségünkbe, mert akkor van lapzárta..

MAGYAR TESTVÉR!
Van már keresztény magyar szabó-üzlet Celldömölkön: FÜLÖP KÁROLY magyar-szabósága.

— **Sporthírek.** A CVSE célövő szakosztálya április 11-én kezdi meg idei lőgyakorlatait és május 31-ig bezárólag naponta 13 órától tartja. A lőgyakorlatokon 18—50 évig minden vasutas kötelessége részt venni. A lőgyakorlatok elmulasztása teljes szolgálati vétséget képez. Utólagos igazolásokat a vezetőség nem vesz figyelembe.

*

A CVSE vitorlázó repülőgépe a hét végén megérkezik Celldömölkre. Kedvező idő esetén a közönségnek húsvéthétfőn a sportpályán mutatja be és egyben a vitorlázó repülésről tart előadást a szakosztály vezetősége.

*

Húsvéthétfőn, a délelőtti órákban helyszíni szemlére érkezik motoros gépen Antal József mérnök, a budapesti Testvériség repülőszakosztályának vezetője. Gépével leszáll és megvizsgálja a Sághegy mesteri oldalán létesítendő repülőteret, hogy alkalmas-e és megtekinti a már megkezdett munkálatok eredményét.

*

Az elmult vasárnap lejátszott CVSE—Unió mérkőzést az utolsó oldalon leírt okokból a CVSE megóvta. Az NyLASz szerdán tárgyalta az ügyet de döntést még nem hozott. Minden valószínűség szerint a mérkőzés újbóli lejátszását fogják elrendelni, tekintve, hogy más döntést a jelen esetben hozni nem alapszik. — Csányi László pedig egyszer s mindenkorra elintették a futballtól.

A LEGUJABB DIVAT SZERINT öltözhet — ruszletre is! — Ha ruháját KISS urlszabó (Sömjénmihályfa) készíti

— **Műkedvelő előadás Vönöckön.** A vönöcki r. k. ifjusági egyesület az épülő templom javára Húsvéthétfőn színelőadással egybekötött táncmulatságot rendez a Csordás-féle vendégló táncltermében este fél 8 órai kezdettel. Színre kerül Szántóné: „A szeiler fia" című 3 felvonásos népszínmű. Székely Norbert igazgató-tanító rendezése és irányítása melleti megvan a remény arra, hogy úgy az előadás, mint a táncmulatság anyagilag és erkölcsileg jól fog sikerülni.

Bizonyúgyi réfős áruk

Ipavonal és nyári női szövetek, fiúkurok, nyári tukurók, fehérárukj érkeztek a Központtól

a Hangya Szövetkezetbe,

ahol bámulatosan olcsó pesti árakon kerülnek eladásra.

Minden tag saját érdekében tekintse meg.

ÉPITKEZÉSI ANYAGOK (cement, különböző zománc, olaj és porfestékek) nagy választékban és kiváló minőségben kaphatók.

Ismétlem érdeklődni, hogy hazáé az ibtázsérót illetően rendben van.

EGY DARAB 4 ÜLÉSES ESZTERHÁZY KOCSI OLCSÓN ELADÓ.

— **Felhívás.** A Celldömölki Vasutasok Köre elnöksége tisztelettel értesíti a kör tagjait, hogy az egyesület által f. hó 2-ára hirdetett évi rendes közgyűlést határozatképtelenség miatt nem lehetett megtartani. Ezért az elnökség az alapszabály szerint előírt módon 15 napon belül új időpontot tűzött ki a közgyűlés megtartására és pedig a f. hó 16-án d. u. 17 órai kezdett időponttal és a már közölt tárgysorozattal, a mikor is a közgyűlés tekintet nélkül a megjelentek számára, meg fog tartatni. Kívánatos azonban, hogy a közgyűlésen a kör tagjai minél nagyobb számban jelenjenek meg, azok pedig, akik bármiféle okból a közgyűlésen személyesen nem tudnának megjelenni, meghatalmazással képviseltessék magukat.

300—500 katasztrális holdas jó birtokot keresek 1939 okt. 1-re bérletbe, jó épületekkel és lehetőleg kövesút mellettett — D. M. Cím a kiadóhivatalban.

— **Műkedvelői előadás.** A celldömölki Önkéntes Tűzoltó Egyesület húsvétvasárnap és hétfőn a Korona szálló nagytermében előadja Szigeti József színművét: „A vénbakancsos és fia a huszárnál". — A kitűnően összeválogatott szereplő-gárda garancia arra, hogy a közönség 3 felvonáson keresztül kellemesen elszórakozhatik.

— **Diphteria oltás.** A 2 életévükben levő gyermekek kötelező diphteria oltásának idejét a m. kir. járási tiszti orvos felterjesztésére Celldömölkön május hó 16-án délután 2 órában állapította meg a járási főszolgabíró.

— **Ingyen gazdatájékoztató.** A földmivelésügyi minisztérium szervezési ügyosztálya Tasonyi Ernő miniszteri osztálytanácsos felelős kiadásában „Gazdatájékoztató" cimmel értékes kiadványt bocsátott közre. A könyv összefoglalja a gazdákat érintő termelési, állattenyésztési, közgazdasági, mezőgazdasági, értékesítési, földbirtokpolitikai és mezőgazdasági igazgatási kérdéseket. A „Gazdatájékoztató" igen nagy mértékben elő fogja segíteni a gazdák boldogulását. A könyvet a gazdasági felügyelőségek, a földmivelésügyi minisztérium szakhivatalai, valamint a mezőgazdasági kamarák ingyen bocsátják a gazdaközönség rendelkezésére.

— **Mezei egerek kötelező irtása.** Vasvármegye egyes községeiben a tarlós szárazság következtében a mezei egerek újból nagyobb számban kelltek. Az idevonatkozó 1894 évi XII. t. c. 7 §-a kötelez mindenkit, hogy úgy az egereket, mint a kártékony növényeket irtsa. Az egerek irtásához szükséges mérgező anyagok a Vasmegyei Gazdasági Egyesülettel kedvezményes áron beszerezhetők.

— **Anyakönyvi hírek.** A celldömölki anyakönyvi hivatalban március hó folyamán a következő bejegyzések történtek: *Születések*: Döbrönti Ilona anyának r. k. leány, Dávid Ferenc gazd. cseléd és Donácri Erzsébet szülőknek (Rózsamajor) r. k. leány, Pethő Sándor máv. fűtőházi munkás és Molnár Gizella szülőknek ev. fiú, Tarcsai Etle gazdatiszt és Pátfy Anna szülőknek (Dénesla) ev. leány, Berecz Lajos kertész és Dátán Rózsa szülőknek ev. fiú, Hegyi József máv. mozdonyfűtő és Schmidtlusz Ilona szülőknek ev. leány, Burza Lajos máv. órabéres fékező és Domján Mária szülőknek r. k. fiú, Nagy István ujszakhordó és Stuhán Julián szülőknek r. k. fiú, Kálmán Benedek tőldmives és Csetei Anna szülőknek (Nagysitke) r. k. fiú, Fábián Elek máv. altiszt és Döbörhegyi Irma szülőknek (Alsóság) r. k. fiú, Győrösi József távirdamunkás és Balogh Mária szülőknek r. k. leány, Nagy Károly cvendőrtiszthelyettes és Szóka Rozália szülőknek r. k. fiú, Németh Mária anyának r. k. leány. *Házasságok*: Németh István rőföskereskedő r. k. 28 éves, Tóth Izabella ev. 11 napos, Huszár Sándorné szül. Döbrönte Róza ev. 56 éves (Alsóság), Huber János gazd. cseléd r. k. 21 éves (Alsóság), Döbrönti Margit ev. 14 napos, Kovács János gazd. cseléd r. k. 59 éves, Gruber Lászlóné szül. Höhn Ilona r. k. 30 éves, Kusztor Istvánné szül. Márton Eszter ev. 56 éves. Házasság március hónapban nem köttetett.

Ha a legújabb divat szerint akar öltözni, úgy TOTH OLGA divatszalonjába menjen rendelni!

— **Felhívás.** A „Celldömölki Máv. Temetkezési Segélyegylet" elnöksége tisztelettel értesíti az egyesület tagjait, hogy az egyesület által f. hó 2-ára hirdetett évi rendes közgyűlést határozatképtelenség miatt nem lehetett megtartani. Ezért az elnökség az alapszabály szerint előírt módon 14 napon belül új időpontot tűzött ki a közgyűlés megtartására és pedig a f. hó 16-án d. u. 16 órai kezdett id'pontotta! és a már közölt tárgysorozattal, mikor is a közgyűlés, tekintet nélkül a megjelentek számára, meg fog tartatni. Kívánatos azonban, hogy a közgyűlésen az egyesület tagjai minél nagyobb számban jelenjenek meg, azok pedig, akik bármiféle okból a közgyűlésen személyesen nem tudnának megjelenni meghatalmazással képviseltessék magukat.

— **Budapesten** folyó évi április hó 28-tól május hó 8-ig tartandó Nemzetközi Vásárra leszállítják 50 %-os vasuti kedvezményben részesülnek, vasuti jegy megváltásához szükséges vásárigazolványok a községháza 3 számú irodájában kaphatók 2 pengő 80 fillérés árban. Részletes felvilágosításnak ugyanott megindulhatók.

GAZDAGOND

Írta: KÉKESY ANTAL okl. gazda

A tavasz közeledtével a termésnek le lehetősége[illegible] megindult az évek termésnek [illegible]. A növényzet szokatlanul szorgalmasan vissza a tápanyagot az életet adó földből az erős szálakban, a növényzet életre kel, felébredt, a határ megújodott, szinesedik és az ember [illegible] pihen meg a megújuló, élőre kelt termésnek szépségén.

De a gondos gazda hominka csakhamar nincse horni de agyában gondol arra, mennyi vesszőt fonyogatni várható termése, amire ős a megérlbe, a cédrbe, kazalba, vagy górába kerülhet.

Ha ázzu vesszi, hogy a mezei ördögök elszaporodtak, irtja ókat, a [illegible] okozta károsodás ellen megfelelő a biztosítási kötvénye. Évente egy-egyszer kézbe veszi, átnézi, az egyes biztosított értékek [illegible] bekövetkezhető károsodást, s ha nem, tanúsítot rajta a biztosítóivel.

A gondos gazda tudja azt is, hogy itthon élő termését a letakarítási egy igen nagy veszedelem is fenyegeti, amit nem lehetnek eső emberi gonosznak, szigyenek, szemtelenek és az a jégvihar által okozható nagy károsodás. Tudja azt, hogy egy jégvihar rövid 1—2 negyedóra azzal tonkre verheti egész munkájának gyümölcsét, várható termését, vagy olyan sulyos kárt okozhat benne, hogy azt több évi munkásságával sem hozhatja ki.

Ezért megszivlelt a jó tanácsot, melyet illetékes tényezők adnak akkor, amikor felhívják a gazdaközönséget figyelmét arra, hogy a jégverés ellen elszenvedhető károsodás ellen védekezzék ezzel a megtörtént jégbiztosítással.

Kötelessége ez a magyar gazdának szemben önmagával, családjával szemben, hanem a magyar nemzetgazdasággal szemben is, mert ma minden érték a nemzetgazdaságnak egy hányada, ha egy érték elpusztul, a nemzetgazdaság lesz vele szegényebb.

Pedig a trianoni elszegénységből feltámadó magyar nemzetnek szüksége van minden kis értékre. Ovjuk tehát, védjük azt minden rendelkezésünkre álló eszközzel.

Ne azt nézzük, hogy ezért a biztosításért díjat kell fizetni, hanem azt hogyha nem vagyunk biztosítva, milyen sályos kárt szenvedhetünk egy jégverés által.

Gazdánk jégbiztosítási gondját megkönnyíti a Gazdák Biztosító Szövetkezete, mert a legelőnyösebb feltételekkel vállalja el a biztosításukat.

ELADÓ VENDÉGLŐ!

A Zsiray-féle vendéglő Kemenesmagasiban azonnal kézből örök áron eladó. Érdeklődni ugyanott lehet.

VÁSÁRI NAPTÁR

Folyó év április 11-től április 17-ig a [illegible] országos és hónapos vásárok tartatnak Dunántúlon:

11. Kedd [illegible]le Somogy-m. Csurgó
Dense Tolna-m.
Ercsi Fejér-m.
Rédervár Győr-m.
Kéty Tolna-m.
Kövesdi Zala-m.
Murazó Somogy-m.
Nagyberki
Somberek Baranya-m.
Tab Somogy-m.
Zalaegerszeg Zala-m.

12. Szerda Balatonfüred
Csorna (havi) Sopron-m.
Mórágy Tolna-m.
Nagymarány Baranya-m.
Nagykónyi Tolna-m.
Rácalmás Fejér-m.
Szenjgyörgyvölgy Zala-m.
Szemonicsc bt. Baranya-m.
Székesfehérvár (orsz) Fejér
Devecser (havi) Veszprém
Kapuszegcnő Baranya-m.
Keszthely Zala-m.
Nagycenk Sopron-m.
Pápanaszár Veszprém-m.

14. Péntek Paka Zala-m.
Vönöcsmár Somogy-m.

17. Hétfő Lovászpatona Veszprém-m.
Mágocs Baranya-m.
Nagykapornak Zala-m.
Tatabánya Komárom-m.

Olcsón és pontosan

vállalok és végzek mindennemű árn- és [illegible] helyben és vidéken is). Dessö Lajos fényszerelő vállalata Csillámfürdő Telefonszám 88.

SPORT

Levél a NyLASz-hez

Tekintetes

Nyugatmagyarországi Labdarugók Alszövetsége!

Levelünkben nem panaszkodni, hanem kérni akarunk. Kérjük az alábbiakban leirt események mérlegelését és orvoslását.

Az elmult vasárnap, április 2-án a CVSE a várpalotai Uniót látta vendégül bajnoki mérkőzésére. A mérkőzést Kulcsár Péter győri játékvezető vezette. Ez a mérkőzés a hibák, tévedések tömkelegét tartalmazta. Hibát-hibára halmozott. A botrány ott kezdődött, hogy egy kb. 10 cm-re a gólvonalon belül levő labdára nem adott gólt. A közönség méltatlankodása pedig csak fokozódott. A 30. percben a CVSE 1:0-ra vezet, amikor a kapuja előtti kavarodásban megszólal a sip. A közönség felélegzett, mert szabadrúgást remélt az Unió ellen. És szinte villámként sújt le az itélet. A játékvezető érthetetlenül 11-est itél. Ekkorát tévedni még nem láttunk. De talán az Unió sem, mert nem akarták elhinni, hogy ilyen kegyes a sors. A közönség is megmozdult, fujjozott, kiabált, méltatlankodott, de a rend még nem bomlott meg.

A szünetben egy jelenlévő játékvezető, a J. T-nek tagja, megkérdezi Kulcsár Pétert: „Kolléga úr, hogy lehet ilyen tévedést csinálni"? mire ő kikéri magának, hogy valaki merj kritizálni.

De menjünk tovább! A második félidő 23. percében 2:2 az eredmény. (Hiba természetesen eddig is rengeteg volt.) A CVSE erősen ostromoz, Unió védekezik. Meg akarja menteni az egyik pontot, de ime kettőt kap. A Vasutas kapusa kiszalad egy labdáért, a hátvéd ki akarja vágni, de a labda egy Unió játékos elé pattan, aki lő és a labda utána az üres kapu felé. Na ez gól mondják, de a kapuba alsó ütő kivagja ayolc méterre a kaputól, ahonnét az egyik hátvéd kirugja a mezőnybe, de a bíró pen álló játékvezető fütyöl és mutat középre. Gólt ítélt!

Tekintetes Labdarugók Alszövetsége! Ez nem tévedés volt és merem állítani, hogy a többi rossz itélkezés sem volt tévedés, hanem rossz indulat.

Talán mondani sem kell, hogy a mérkőzés botrányba fult. A közönség fütyölt, fenyegetett. A megjelent 4—500 néző közül nem az a minden mérkőzésen kritizáló 50 ember lázongott, hanem a megjelentek mindegyike a bíró ellen tüntetett és csak a Vasutas vezetőségének erélyes közbelépése akadályozta meg, hogy komolyabb következménye nem lett e szégyenteljes játékvezetésnek. Szégyenteljes volt, mert nem szabad a sporthöl ilyen tréfát. 4—500 emberből bolondot csinálni világos nappal.

A legsúlyosabb és a legazomorúbb eset pedig a mérkőzés végén történt, amikor az Unió balszélsője odament a játékvezetőhöz és vállát vetegetve mondta: „Jól van Pepikám, megérdemled"... Hogy mit érdemel meg az Uniótól, azt nem tudjuk, de hogy mit érdemel és mit fog kapni a magyar sportról és annak vezetőitől, azt szeretnénk tudni. Mert ha egy játékost szabálytalanságért el lehet tiltani egy hónapra, egy évre, sőt örökre, akkor kell, hogy legyen törvény az ilyen játékvezetők számára is.

Tekintetes Nyugatmagyarországi Labdarugók Alszövetsége! Tisztelettel kérek a fentiekért az Egyesületnek, a közönségnek és a magyar sportnak elégtételt.

Tisztelettel:

a Csillámfürdői Hírlap Sportrovatvezetője.

*

Unió TE—CVSE 3:2 (1:1)

A fentiekben leirt botrányos játékvezetés után a mérkőzésről a sport szempontjából kritikát gyakorolni nem lehet.

CVSE kezdése után mindkét csapat bizonytalan játékot mutat. A 8. percben Zentai üres kapu mellé lő. A 16. percben a Vasutasnak egy gólt nem ad meg a játékvezető. A CVSE tovább támad és a 25. percben Havas átadását Osváth bevágja 1:0. A 30. percben egy jogtalan 11-esből Mikes egyenlít.

Szünet után a 17. percben Prém, majd a 20. percben Havas lő gólt. A 25. percben Hernádi kapufája gól 3:2

Szögletarány 3:1 a CVSE javára.

Jó: Keleti, Mikes és Eperjesi, illetve Fülöp, Poór, Szakos és Péntek.

Egyéb eredmények: Máv. Előre—Perutz 3:2 (2:1) [illegible], SVSE—GyAC 4:1 (1:1) Szombathely. Az [illegible] táblyban: Haladás II.—BuKE 4:1 (2:1)

I. OSZTÁLY.

1. SVSE	17	12	3	2	4[illegible]:10	27
2. Perutz	17	11	3	3	49:20	25
3. ETO II	16	8	3	5	32:24	19
4. Hubertus	17	7	4	6	45:40	18
5. GyAC	16	8	2	6	30:33	18
6. KPC	13	7	3	3	21:25	17
7. PAK	16	6	—	10	34:42	16
8. Ekre	16	6	2	8	22:35	14
9. DAC	16	6	3	8	29:32	13
10. SzPC	15	5	—	7	25:26	12
11. CVSE	12	4	3	5	20:28	11
12. H. ker. SC	13	4	2	7	12:29	10
13. Unió	16	3	2	9	18:38	8
14. SzSE*)	20	7	2	17	[illegible]	16

*) Visszalépett.

A Szövetség döntéséig az Unió—CVSE lejátszott mérkőzés két pontját nem számítjuk be.

A CVSE I. Székesfehérváron, a CVSE II Szentgotthárdon játszik a bajnoki pontokért

Husvétvasárnap a CVSE I. a székesfehérvári Előrébez megy bajnoki mérkőzésre, a CVSE II. pedig Szentgotthárdra rándul.

Lapfelelős: a Turul Szövetség Kemenesalji Berzsenyi Bajtársi Törzse.
Felelős kiadó: Takáts Károly.

TURUL-NYOMDA NYOMASA CSILLÁMFÜRDŐN.